

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ**pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. 1.3 din Legea nr. 262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 25 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) terții popriți, în situațiile prevăzute la art. 236 alin. (9), (11), (13), (14), (18), (20) și (21), în limita sumelor sustrate indisponibilizării;”.

2. La articolul 164, denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Dispoziții privind corectarea erorilor din documentele de plată”

3. La articolul 164, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru documentele de plată întocmite de către terții popriți.

(8) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul erorilor generate de operatorii sistemului de decontare bancară. În acest caz, îndreptarea erorilor se realizează din oficiu de către organul fiscal sau, după caz, la solicitarea instituției de credit.”

4. La articolul 230, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, suma pentru care s-a înființat poprirea se actualizează, după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 227 alin. (1) teza a doua.”

5. La articolul 233, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum și orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă, cu excepția situațiilor în care suspendarea executării silite a fost dispusă în condițiile art. 235. În acest caz, suma pentru care s-a înființat poprirea se actualizează în cel mult două zile de la data intervenirii suspendării.”

6. La articolul 236 alineatul (9), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să plătească, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înființării popririi sau de la data la care creanța devine exigibilă, după caz, organului fiscal suma reținută și convenită, în contul indicat de organul de executare silită;”.

7. La articolul 236, alineatele (13), (16) și (17) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(13) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (12), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate în limita sumei necesare pentru realizarea obligației ce se execută silit, astfel

cum aceasta rezultă din adresa de înființare a popririi. Băncile au obligația să plătească sumele indisponibilizate în contul indicat de organul de executare silită în termen de 3 zile lucrătoare de la indisponibilizare.

.....
(16) Încălcarea prevederilor alin. (9), (11), (13), (14), (18), (20) și (21) atrage nulitatea oricărei plăți.

(17) În cazul în care executarea silită este suspendată, potrivit legii, organul de executare silită înștiințează, de îndată, instituțiile de credit ori, după caz, terțul poprit pentru sistarea, temporară, totală sau parțială a indisponibilizării conturilor și reținerilor. În caz contrar, instituția de credit este obligată să procedeze potrivit dispozițiilor alin. (13), (14), (20) și (21).”

8. La articolul 236, după alineatul (19) se introduc două noi alineate, alineatele (20) și (21), cu următorul cuprins:

(20) În cazul popririlor înființate de organul fiscal central, instituțiile de credit transmit organului fiscal central, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, informațiile privind suma disponibilă de plată. În acest caz, instituțiile de credit nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu acceptă alte plăți din conturile acestora până la realizarea plății efective. Plata sumelor prevăzute la alin. (14) poate fi realizată până la data la care instituțiile de credit transmit informațiile privind suma disponibilă de plată.

(21) În cazul popririlor înființate de organul fiscal central, instituțiile de credit efectuează plata sumelor indisponibilizate în contul special deschis la Trezoreria Operativă Centrală, cu indicarea numărului de evidență a plății, în termenul stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice. În situația în care numărul de evidență a plății este completat eronat, suma se restituie instituției de credit de către Trezoreria Operativă Centrală.”

9. La articolul 286 litera I), punctele 1 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. În sensul art. 291 alin. (1), art. 291¹, 291³ și al art. 291⁴, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291 alin. (1), prin *informații disponibile* se înțelege informațiile din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, ce pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;

.....
3. în sensul oricăror altor dispoziții din prezentul capitol, cu excepția prevederilor art. 291 alin. (1) și (4), art. 291¹, 291³ și art. 291⁴, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. 1 și 2.

În sensul art. 291 alin. (4) și (7), art. 304 alin. (2), art. 308 alin. (2) și (3) și al anexei nr. 4, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1. În sensul art. 291³ și al anexei nr. 3, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în respectiva anexă;”.

10. La articolul 286, litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) *întreprindere asociată*:

1. în sensul art. 291¹ înseamnă o întreprindere care participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei alte întreprinderi sau când aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul întreprinderilor;

2. în sensul art. 291⁴ și al anexei nr. 4 înseamnă o persoană care se află în legătură cu altă persoană în cel puțin unul dintre următoarele moduri:

- (i) o persoană participă la gestionarea unei alte persoane prin faptul că se află în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra celeilalte persoane;
- (ii) o persoană participă la controlul asupra unei alte persoane printr-o participație care depășește 25% din drepturile de vot;
- (iii) o persoană participă la capitalul unei alte persoane printr-un drept de proprietate care, direct sau indirect, depășește 25% din capital;
- (iv) o persoană are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul unei alte persoane.

Dacă mai multe persoane participă, astfel cum este prevăzut la subpct. (i)—(iv), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul aceleiași persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

Dacă aceleași persoane participă, astfel cum este prevăzut la subpct. (i)—(iv), la gestionarea, controlul, capitalul sau profitul mai multor persoane, toate persoanele în cauză sunt considerate întreprinderi asociate.

În sensul prezentei litere, o persoană care acționează împreună cu o altă persoană în ceea ce privește drepturile de vot sau în ceea ce privește proprietatea asupra capitalului unei entități este considerată deținătoare a unei participații la toate drepturile de vot sau la proprietatea asupra capitalului entității respective care sunt deținute de cealaltă persoană.

În cazul participațiilor indirecte, îndeplinirea cerințelor de la subpct. (iii) se stabilește prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că o persoană că e deține mai mult de 50% din drepturile de vot deține 100% din drepturile de vot.

O persoană fizică, soțul său/soția sa și descendenții sau ascendenții direcți sunt considerați o singură persoană.”

11. La articolul 286, după litera ș) se introduc 7 noi litere, literele t)—y), cu următorul cuprins:

t) *aranjament transfrontalier* — un aranjament care implică fie mai mult de un stat membru, fie un stat membru și o țară terță, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

- 1. nu toți participanții la aranjament sunt rezidenți în scopuri fiscale în aceeași jurisdicție;
- 2. unul sau mai mulți participanți la aranjament au în același timp rezidența fiscală în mai mult de o jurisdicție;
- 3. unul sau mai mulți participanți la aranjament desfășoară o activitate economică în altă jurisdicție prin intermediul unui sediu permanent situat în jurisdicția respectivă, iar aranjamentul constituie totalitatea sau o parte a activității aceluși sediu permanent;
- 4. unul sau mai mulți participanți la aranjament desfășoară o activitate economică într-o altă jurisdicție fără a avea rezidența fiscală sau fără a institui un sediu permanent în acea jurisdicție;
- 5. un astfel de aranjament are un posibil impact asupra schimbului automat de informații sau asupra identificării beneficiarilor reali.

În sensul lit. t)—y), al art. 291⁴ și al anexei nr. 4, un aranjament transfrontalier include de asemenea o serie de aranjamente. Un aranjament transfrontalier poate cuprinde mai multe etape sau mai multe părți;

t) *aranjament transfrontalier care face obiectul raportării* — orice aranjament transfrontalier care cuprinde cel puțin unul dintre semnele distinctive stabilite în anexa nr. 4;

u) *semn distinctiv* — o caracteristică sau însușire a unui aranjament transfrontalier care prezintă un indiciu al unui potențial risc de evitare a obligațiilor fiscale, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 4;

v) *intermediar* — orice persoană care proiectează, comercializează, organizează, pune la dispoziție în vederea implementării sau gestionează implementarea unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării.

De asemenea, înseamnă orice persoană care, având în vedere faptele și circumstanțele relevante și pe baza informațiilor disponibile, a cunoștințelor de specialitate relevante și a înțelegerii necesare pentru furnizarea acestor servicii, știe sau ar fi rezonabil de așteptat să știe că s-a angajat să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane, ajutor, asistență sau consiliere cu privire la proiectarea, comercializarea, organizarea, punerea la dispoziție în vederea implementării sau gestionarea implementării unui aranjament transfrontalier care face obiectul raportării.

Orice persoană are dreptul să furnizeze A.N.A.F. dovezi că nu a știut și nu ar fi fost rezonabil de așteptat să știe că a fost implicată într-un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. În acest scop, persoana respectivă se poate raporta la toate faptele și circumstanțele relevante, la informațiile disponibile, precum și la cunoștințele sale de specialitate relevante și la capacitatea sa de înțelegere.

Pentru a fi un intermediar, o persoană trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții suplimentare:

- 1. să fie rezidentă în scopuri fiscale în România;
- 2. să aibă un sediu permanent pe teritoriul României prin intermediul căruia să fie furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză;
- 3. să fie constituită în România sau să fie reglementată de legislația națională a României;
- 4. să fie înregistrată într-o asociație profesională în legătură cu prestarea de servicii juridice, fiscale sau de consultanță din România;

w) *contribuabil relevant* — orice persoană căreia i se pune la dispoziție un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării în vederea implementării sau care este pregătită să implementeze un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării sau care a implementat prima etapă a unui astfel de aranjament;

x) *aranjament comercializabil* — un aranjament transfrontalier care este proiectat, comercializat, pregătit pentru implementare sau pus la dispoziție în vederea implementării, fără a fi necesară o personalizare substanțială a acestuia;

y) *aranjament personalizat* — un aranjament transfrontalier care nu este un aranjament comercializabil.”

12. După articolul 291³ se introduce un nou articol, articolul 291⁴, cu următorul cuprins:

„**Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării**

Art. 291⁴. — (1) În termen de 30 de zile, intermediarii raportează A.N.A.F. informații, de care au luat cunoștință sau care se află în posesia ori sub controlul lor, cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării.

(2) În funcție de momentul la care survine mai întâi oricare dintre cazurile de mai jos, termenul de 30 de zile de la alin. (1) începe să curgă:

- a) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziție în vederea implementării; sau

b) din ziua următoare datei la care aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementare; sau

c) din momentul în care a fost făcut primul pas în demersul de implementare a aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării.

(3) Prin excepție de la alin. (1), intermediarii prevăzuți la al doilea paragraf al art. 286 lit. v) au obligația de a raporta A.N.A.F. informațiile relevante în termen de 30 de zile începând din ziua următoare datei la care au furnizat ajutor, asistență sau consiliere în mod direct sau prin intermediul altor persoane.

(4) În cazul aranjamentelor comercializabile, intermediarul întocmește la fiecare 3 luni un raport prin care furnizează A.N.A.F. informațiile noi sau actualizate care fac obiectul raportării, prevăzute la alin. (19) lit. a), d), g) și h), devenite disponibile de la depunerea ultimului raport.

(5) În cazul în care intermediarul are obligația de raportare a informațiilor cu privire la un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, atunci aceste informații vor fi raportate numai la autoritățile competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

a) statul membru în care intermediarul își are rezidența fiscală;

b) statul membru în care intermediarul are un sediu permanent prin intermediul căruia sunt furnizate serviciile legate de aranjamentul în cauză;

c) statul membru în care intermediarul este constituit sau de a cărui legislație este reglementat;

d) statul membru în care intermediarul este înregistrat într-o asociație profesională în legătură cu servicii de natură juridică, fiscală sau de consultanță.

(6) În cazul în care, potrivit alin. (5), există o obligație de raportare multiplă, intermediarul este exonerat de la îndeplinirea acesteia în România dacă deține și prezintă A.N.A.F. dovezi concludente din care reiese că aceleași informații au fost raportate autorității competente într-un alt stat membru.

(7) În cazul intermediarilor care, potrivit legii, fac obiectul unei obligații de păstrare a secretului profesional, aceștia raportează aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării doar cu acordul scris al contribuabilului relevant.

(8) În lipsa acordului prevăzut la alin. (7):

a) intermediarul notifică, fără întârziere, în scris, oricărui alt intermediar obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19);

b) intermediarul notifică, fără întârziere, în scris, contribuabilului relevant obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19), în cazul în care nu există un alt intermediar.

(9) În cazul în care nu există niciun intermediar, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine contribuabilului relevant.

(10) Contribuabilul relevant căruia îi revine obligația de raportare raportează informațiile prevăzute la alin. (19) către A.N.A.F. în termen de 30 de zile. Termenul de 30 de zile începe să curgă din ziua următoare datei în care survine mai întâi oricare dintre momentele următoare:

a) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pus la dispoziția respectivului contribuabil relevant în vederea implementării;

b) aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării este pregătit pentru implementarea de către contribuabilul relevant;

c) momentul în care a fost făcut primul pas în procesul de implementare în legătură cu contribuabilul relevant.

(11) În cazul în care contribuabilul relevant are obligația de raportare a informațiilor privind aranjamentul transfrontalier care

face obiectul raportării la autoritățile competente din mai multe state membre, aceste informații sunt raportate numai autorităților competente din statul membru care ocupă primul loc în lista de mai jos:

a) statul membru în care contribuabilul relevant își are rezidența fiscală;

b) statul membru în care contribuabilul relevant are un sediu permanent care beneficiază de aranjamentul în cauză;

c) statul membru în care contribuabilul relevant obține venituri sau generează profituri, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent într-un stat membru;

d) statul membru în care contribuabilul relevant desfășoară o activitate, deși nu își are rezidența fiscală și nici nu are un sediu permanent într-un stat membru.

(12) În cazul în care, potrivit alin. (11), există o obligație de raportare în mai multe state membre, contribuabilul relevant este exonerat de obligația de a raporta dacă prezintă A.N.A.F. dovezi concludente din care să rezulte că obligația de raportare a fost îndeplinită prin raportarea informațiilor prevăzute la alin. (19) autorității competente dintr-un alt stat membru.

(13) În cazul în care există mai mulți intermediari, obligația de raportare a informațiilor cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării revine tuturor intermediarilor implicați în același aranjament transfrontalier care face obiectul raportării. Oricare dintre intermediarii implicați în același aranjament transfrontalier care face obiectul raportării poate fi exonerat de la obligația de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (19) către A.N.A.F., dacă deține dovezi concludente din care să rezulte că informațiile prevăzute la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. de un alt intermediar.

(14) În cazul în care obligația de raportare revine contribuabilului relevant, dar există mai mulți contribuabili relevanți, contribuabilul relevant care raportează informațiile potrivit alin. (8) și (9) este cel care ocupă primul loc în lista de mai jos:

a) contribuabilul relevant care a convenit cu intermediarul cu privire la aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării;

b) contribuabilul relevant care gestionează implementarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării.

(15) Sunt exonați de la îndeplinirea obligației de raportare contribuabilii relevanți care dețin dovezi concludente din care rezultă că informațiile prevăzute la alin. (19) au fost deja raportate către A.N.A.F. de un alt contribuabil relevant.

(16) Contribuabilul relevant raportează A.N.A.F. informațiile cu privire la utilizarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării în fiecare an în care acesta a fost utilizat.

(17) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se aprobă formularul utilizat de intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, în vederea raportării informațiilor cu privire la aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării, potrivit alin. (1)–(16).

(18) Ulterior raportării informațiilor de către intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, potrivit alin. (1)–(16), A.N.A.F. comunică autorităților competente din celelalte state membre, prin intermediul schimbului automat, informațiile prevăzute la alin. (19), utilizând formularele-tip și procedurile specifice în conformitate cu art. 303 și 304.

(19) Informațiile comunicate de A.N.A.F. în temeiul alin. (18) includ, după caz, următoarele:

a) identificarea intermediarilor și a contribuabililor relevanți, inclusiv numele, data și locul nașterii, în cazul unei persoane fizice, rezidența fiscală, NIF al acestora și, dacă este cazul, identificarea persoanelor care sunt întreprinderi asociate cu contribuabilul relevant;

b) detalii privind semnele distinctive stabilite în anexa nr. 4 care au fost utilizate pentru a determina caracterul raportabil al aranjamentului transfrontalier;

c) un rezumat al conținutului aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării, inclusiv o trimitere la denumirea sub care este cunoscut de regulă, dacă aceasta există, și o descriere generală a aranjamentelor sau a activităților economice relevante, fără a conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui proces comercial sau a informațiilor a căror dezvăluire ar fi contrară politicii publice;

d) data la care prima etapă pentru implementarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării a fost efectuată sau urmează a fi efectuată;

e) detalii privind dispozițiile din legislația națională relevantă care constituie baza aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării;

f) valoarea aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării;

g) identificarea statului membru al contribuabilului relevant și a oricăror alte state membre care este probabil să fie vizate de aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării;

h) identificarea oricărei alte persoane dintr-un stat membru care este probabil să fie afectată de aranjamentul transfrontalier care face obiectul raportării, indicând care sunt statele membre de care este legată o astfel de persoană.

(20) Lipsa de reacție a A.N.A.F. cu privire la un aranjament transfrontalier care face obiectul raportării nu implică acceptarea validității sau tratamentul fiscal al respectivului aranjament.

(21) Schimbul automat de informații are loc în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului în care au fost raportate informațiile prevăzute la alin. (19). A.N.A.F. comunică, prin intermediul schimbului automat, primele informații până la data de 31 octombrie 2020.

(22) A.N.A.F. emite și publică pe pagina de internet proprie ghidul prin care detaliază aspectele referitoare la modul de aplicare a prevederilor anexei nr. 4."

13. La articolul 303, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) ANAF comunică informațiile prevăzute la art. 291¹, 291³ și 291⁴ în limba română. În funcție de regimul lingvistic adoptat de Comisia Europeană, în temeiul art. 20 alin. (5) primul paragraf din Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2016/881 din 25 mai 2016 și, respectiv, Directiva (UE) 2018/822 din 25 mai 2018, ANAF comunică elementele esențiale ale informațiilor respective și într-o altă limbă oficială a Uniunii Europene.”

14. La articolul 306, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului de informații automat prevăzut la art. 291, 291¹, 291³ și 291⁴,

precum și rezultatele practice obținute, utilizând formularul și condițiile de transmitere adoptate de către Comisia Europeană, conform art. 23 din Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011.”

15. La articolul 336 alineatul (1), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) nerespectarea obligațiilor ce îi revin terțului poprit, potrivit art. 236 alin. (9)—(11) și (21);”.

16. La articolul 336 alineatul (1), după litera v) se introduc două noi litere, literele w) și x), cu următorul cuprins:

„w) neraportarea ori raportarea cu întârziere de către intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, a aranjamentelor transfrontaliere care fac obiectul raportării;

x) neîndeplinirea de către intermediar a obligației de notificare a altui intermediar sau a contribuabilului relevant, astfel cum este prevăzută la art. 291⁴ alin. (8).”

17. La articolul 336 alineatul (2), după litera m) se introduc două noi litere, literele n) și o), cu următorul cuprins:

„n) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. w);

o) cu amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. x).”

18. După anexa nr. 3 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 4, având cuprinsul prevăzut în anexa la prezenta ordonanță.

Art. II. — (1) Intermediarii sau contribuabilii relevanți, după caz, raportează până la data de 31 august 2020, potrivit prevederilor art. 291⁴ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, aranjamentele transfrontaliere care fac obiectul raportării pentru perioada cuprinsă între 25 iunie 2018 și 1 iulie 2020.

(2) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. 291⁴ alin. (17) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe.

Art. III. — Prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 iulie 2020, cu excepția prevederilor art. I pct. 1—8 și pct. 15 care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României al României, Partea I.

Prezenta ordonanță transpune prevederile Directivei (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 139 din 5 iunie 2018.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

SEMNE DISTINCTIVE**Partea I****Testul beneficiului principal**

1. Semnele distinctive generice din categoria A și semnele distinctive specifice din categoria B și din categoria C pct. 1 lit. b) subpct. (i) și lit. c) și d) pot fi luate în considerare numai în cazul în care trec „testul beneficiului principal”.

2. Testul respectiv se consideră a fi trecut dacă se poate stabili faptul că beneficiul principal sau unul dintre beneficiile principale pe care o persoană se poate aștepta în mod rezonabil să le obțină de pe urma unui aranjament transfrontalier, ținând seama de toate împrejurările și circumstanțele relevante, este obținerea unui avantaj fiscal.

3. În contextul semnului distinctiv de la categoria C pct. 1, prezența condițiilor enunțate la categoria C pct. 1 lit. b) poz. (i), lit. c) sau lit. d), necoroborată cu alte elemente, nu poate constitui singurul motiv pentru a concluziona că un aranjament transfrontalier trece testul beneficiului principal.

Partea a II-a**Categoriile de semne distinctive****A. Semne distinctive generice legate de testul beneficiului principal**

1. Un aranjament transfrontalier în cazul căruia contribuabilul relevant sau un participant la aranjamentul transfrontalier acceptă să respecte o clauză de confidențialitate care îi poate impune să nu comunice modul în care aranjamentul respectiv ar putea duce la obținerea unui avantaj fiscal către alți intermediari sau către autoritățile fiscale

2. Un aranjament transfrontalier pentru care intermediarul este îndreptățit să primească un comision sau o dobândă, o remunerație aferentă costurilor financiare și altor cheltuieli pentru aranjamentul respectiv, stabilite prin referire la:

a) cuantumul avantajului fiscal care rezultă din aranjamentul respectiv; sau

b) un avantaj fiscal care derivă sau nu din aranjamentul respectiv. Aceasta ar include obligația intermediarului să restituie parțial sau integral comisioanele, în cazul în care avantajul fiscal urmărit ce derivă din aranjamentul respectiv nu a fost obținut parțial sau integral.

3. Un aranjament transfrontalier care conține o documentație și/sau o structură putemic standardizată și care este disponibil pentru mai mult de un contribuabil relevant fără a fi necesară personalizarea substanțială a acestora pentru implementare.

B. Semne distinctive specifice legate de testul beneficiului principal

1. Un aranjament transfrontalier prin care un participant la aranjamentul respectiv ia măsuri artificiale, prin aceasta înțelegând inclusiv tranzacții transfrontaliere artificiale definite conform art. 11 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care constau în achiziționarea unei societăți care înregistrează pierderi, întreruperea activității principale a respectivei societăți și utilizarea pierderilor societății pentru a reduce obligațiile fiscale, inclusiv prin intermediul unui transfer al acestor pierderi către o altă jurisdicție sau prin accelerarea utilizării acestor pierderi

2. Un aranjament transfrontalier care are ca efect conversia veniturilor în capital, donații sau alte categorii de venituri care sunt impozitate la un nivel mai redus sau sunt scutite de la plata impozitelor

3. Un aranjament transfrontalier care include tranzacții circulare care au ca rezultat spălarea banilor, anume prin implicarea unor entități interpose fără alt scop comercial primar

sau prin tranzacții care se compensează ori se anulează reciproc sau care au alte caracteristici similare

C. Semne distinctive specifice asociate tranzacțiilor transfrontaliere

1. Un aranjament transfrontalier care implică plăți transfrontaliere deductibile efectuate între două sau mai multe întreprinderi asociate, în cazul în care este prezentă cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) destinatarul nu este rezident fiscal în nicio jurisdicție;

b) cu toate că destinatarul este rezident fiscal într-o jurisdicție, acea jurisdicție nu impune un impozit pe profit, impune un impozit pe profit la o cotă egală cu zero ori mai mică de 1% sau este inclusă într-o listă de jurisdicții ale unor țări terțe care au fost evaluate de statele membre, în mod colectiv sau în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, și au fost calificate ca fiind necooperante;

c) plata beneficiază de o scutire integrală de impozit în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal;

d) plata beneficiază de un regim fiscal preferențial în jurisdicția în care destinatarul este rezident fiscal.

2. Deducerile pentru aceeași amortizare a activului sunt solicitate în mai multe jurisdicții.

3. Scutirea de la dubla impunere cu privire la același element de venit sau de capital este pretinsă în mai mult de o jurisdicție.

4. Există un aranjament transfrontalier care include transferuri de active și în cazul căruia există o diferență semnificativă în ceea ce privește suma tratată ca plătabilă pentru activele respective în jurisdicțiile implicate.

D. Semne distinctive specifice referitoare la schimbul automat de informații și la beneficiarii reali

1. Un aranjament transfrontalier care poate avea ca efect subminarea obligației de raportare instituite potrivit normelor prin care a fost transpusă legislația Uniunii Europene în materie sau oricare alte acorduri echivalente privind schimbul automat de informații referitoare la Conturile Financiare, inclusiv acorduri cu țări terțe, sau care profită de absența unor astfel de legi sau acorduri. Aceste aranjamente transfrontaliere includ cel puțin:

a) utilizarea unui cont, a unui produs sau a unei investiții care nu reprezintă sau despre care se pretinde că nu reprezintă un Cont Financiar, dar prezintă caracteristici care sunt similare în esență cu cele ale unui Cont Financiar;

b) transferul Conturilor Financiare sau al activelor către jurisdicții în care nu există obligația schimbului automat de informații privind Conturile Financiare cu statul de reședință al contribuabilului relevant sau utilizarea jurisdicțiilor respective;

c) reclassificarea veniturilor și a capitalului în produse sau plăți care nu fac obiectul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare;

d) transferul sau conversia unei Instituții Financiare, a unui Cont Financiar sau a activelor acestora, într-o Instituție Financiară, un Cont Financiar sau active care nu fac obiectul raportării în cadrul schimbului automat de informații privind Conturile Financiare;

e) utilizarea entităților legale, aranjamentelor sau structurilor juridice care elimină sau despre care se pretinde că înlătură obligația de raportare a unuia sau mai multor Titulari de cont sau Persoane care exercită controlul, instituită potrivit normelor privind schimbul automat de informații privind Conturile Financiare;

f) aranjamente transfrontaliere care subminează sau exploatează slăbiciunile din cadrul procedurilor de diligență fiscală utilizate de Instituțiile Financiare pentru a-și respecta obligațiile de raportare a informațiilor privind Conturi Financiare,

inclusiv utilizarea jurisdicțiilor cu regimuri inadecvate sau precare de asigurare a respectării legislației privind combaterea spălării banilor ori cu cerințe precare în materie de transparență cu privire la persoanele juridice sau construcțiile juridice.

2. Un aranjament transfrontalier care implică un lanț juridic sau de beneficiari reali netransparent, ce utilizează persoane, aranjamente juridice sau structuri:

a) care nu desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații de lucru adecvate; și

b) care sunt încorporate, gestionate, rezidente, controlate sau stabilite în orice altă jurisdicție decât cea de rezidență a unuia sau mai mulți dintre beneficiarii reali ai activelor deținute de aceste persoane, construcții juridice sau structuri; și

c) în cazul în care beneficiarii reali ai acestor persoane, construcții juridice sau structuri, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, devin neidentificabili.

E. Semne distinctive specifice privind prețurile de transfer

1. Un aranjament transfrontalier care implică utilizarea unor reglementări unilaterale privind „zona de siguranță”, potrivit înțelesului atribuit acestei noțiuni de Linii directoare privind

prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică pentru societățile multinaționale și administrațiile fiscale, cu modificările și completările ulterioare

2. Un aranjament transfrontalier care implică transferul de active necorporale greu de evaluat. Noțiunea „active necorporale greu de evaluat” vizează activele necorporale sau drepturile asupra acestora pentru care, la momentul transferului lor între întreprinderi asociate:

a) nu există elemente comparabile fiabile; și

b) la data la care a fost încheiată tranzacția, previziunile privind viitoarele fluxuri de numerar sau veniturile preconizate a fi obținute din activul necorporal transferat sau ipotezele utilizate în evaluarea activului necorporal sunt incerte, generând dificultăți în preconizarea nivelului final de succes al activului necorporal la momentul transferului.

3. Un aranjament transfrontalier care implică un transfer transfrontalier de funcții și/sau riscuri și/sau de active în interiorul unui grup, dacă veniturile anuale preconizate, determinate înainte de a calcula impactul dobânzilor și a impozitelor asupra acestora (EBIT), în perioada de 3 ani ulterioară transferului, de către entitate/entitățile între care se realizează transferul, sunt mai mici de 50% din EBIT anuale preconizate de către această entitate/aceste entități care efectuează transferul dacă transferul nu ar fi avut loc